

TOT DE
Rachel Renée Russell

Însemnările unei puștoaice 1: Povestiri dintr-o viață nu chiar atât de fabuloasă

Însemnările unei puștoaice 2: Povestirile unei tipă de gașcă nu chiar atât de populare

Însemnările unei puștoaice 3: Povestirile unui pop star nu chiar atât de talentat

Însemnările unei puștoaice 4: Povestirile unei Printese a Ghetii nu chiar atât de grățioase

Însemnările unei puștoaice 5: Povestirile unei Domnișoare Atotștiutoare nu chiar atât de istete

Însemnările unei puștoaice 6: Povestirile unei cuceritoare nu chiar atât de fericite

Însemnările unei puștoaice 7: Povestirile unei dive TV nu chiar atât de strălucitoare

Însemnările unei puștoaice 8: Povestiri cu un final nu chiar atât de fericiți

Însemnările unei puștoaice 9: Povestirile unei fete fitoase nu chiar atât de tocilare

Însemnările unei puștoaice 10: Povestirile unei îngrijitoare de animale nu chiar atât de perfecte

Însemnările unei puștoaice 11: Povestirile unei rivalități nu chiar atât de prietenoase

Însemnările unei puștoaice 12: Povestirile unei catastrofe amoroase nu chiar atât de secrete

Rachel Renée Russell

Însemnările unei **PUȘTOAICE** 4

Povestirile unei
Printese a Ghetii
nu chiar atât de
grățioase

ARTHUR

DUMINICĂ, 1 DECEMBRIE

Dumnezeule!

În viața mea nu m-am simțit atât de PENIBIL!!

Și de data asta NU a fost lucrarea inamiciei mele snoabe și dependente de gloss de buze, MacKenzie Hollister.

Tot nu reușesc să-mi dau seama de ce propria-mi soră, Brianna, mi-ar face una ca asta.

Total a-nceput azi după-masă, atunci când mi-am dat seama că aveam un păr mai gras decât, o porție imensă de cartofi prăjiți. Aveam nevoie fie de un dus, fie de o revizie tehnică urgentă pentru schimbarea uleiului. Pe bune că NU mint.

Nu trecuse nici măcar un minut de când intrasem în baie, că CINEVA a și început să bată în ușă cu disperare. Am aruncat o privire neliniștită din spatele perdelei, întrebându-mă „Ce nai... ??!!“

„Cât ai de gând să mai TII DOAR PENTRU TINE baia?“ a tipat Brianna. „NIKKI...?!“

BUM!! BUM!! BUM!!

„Brianna, nu mai bate în ușă! Sunt la dus!“

„Dar cred că mi-am lăsat păpușă înăuntru. Dădea împreună cu domnișoara Pixie o petrecere micută la piscină și...“

„CEE?! Scutește-mă, Brianna! NU vreau să aud de pipi la olită.“

„NUU! Am spus PETRECERE MICUTĂ! Trebuie să intru să-mi iau păpușă ca să pot...“

„NU POT să-ti deschid acum. CARĂ-TE!!“

„Dar, Nikki, trebuie să merg la toaletă! E URGENT!“

„Du-te la cea de jos!“

„Dar păpușă mea nu-i în cea de jos!“

„Îmi pare rău, dar nu poti să-ti iei acum păpușă! Ai răbdare până ies de la dus!“

Din nefericire, peste un minut...

„Dacă vrei să vorbesti la telefon, trebuie să deschizi ușa!“

BUM!! BUM!! BUM!!

Brianna chiar mă credea tâmpită? Nu aveam de gând să mă las prostită de trucul deschide-ușa-de-la-baie-pentru-că-ai-primit-un-telefon-foarte-importanță.

„Sigur, Brianna! Spune-i că acum nu am chef să vorbesc.“

„Aăă, da. Nikki spune că nu vrea să vorbească acum... Știu și eu? Așteaptă puțin...! Nikki, persoana vrea să știe când poate să revină.“

BUM!! BUM!! BUM!!

„NIKKI?! Persoana vrea să știe când...“

„NICIODATĂ! Spune-i să nu mai sună NICIODATĂ! Și n-are decât SĂ CRAPE, din partea mea. Acum nu-mi doresc nimic altceva decât să FAC

UN DUS!! Așă că te rog, Brianna, LASĂ-MĂ ÎN
PACE!!

„Aääam, da. Nikki spune să nu o mai suni NICIO-DATĂ! Si poti să și crăpi!... Mda. Si stii de ce...?!”

Atunci am realizat că era totuși posibil să mă fi sunat cineva. Dar CINE? Foarte rar mă caută cineva la telefon.

„Pentru că AI PĂDUCHI! De-aia!“

Brianna a-nceput să râdă ca un clovn delinquent și nebun.

Insulta asta m-a cam alarmat pentru că sună foarte... familiar. Brianna spusese fix același lucru și ieri la telefon. Era imposibil ca persoana aceea să MĂ mai sună VREODATĂ!

Dintr-o dată m-a cuprins un sentiment profund de panică și grija și pe gură mi-a ieșit un tipătit: „NUUUUUUUUUU!”

Am înșăfăcat un prosop și m-am năpustit afară, udă leoracă și plină de spumă.

„Bine, Brianna!“ am tipat-soptit. „DĂ-MI TELEFONUL. ÎN. MOMENTUL. ASTA!“

N-a făcut decât scoată limba și să continue să fie cărească la telefon de parcă ar fi vorbit cu o veche prietenă de la grădiniță pe care tocmai o regăsise.

Nikki ţine MEREU doar
pentru ea baia! Si mama
o ceartă că face
atâtă mizerie.

Te sperii
dac-o vezi
cum arată
când se
trezeste din
somn. E din cauză
că are picioarele păroasă
și urdori la ochi!

Nu-mi venea să cred că
Brianna spunea chestii
personale despre MINE.
Cum îndrăznea?

„Brianna! Dacă nu-mi dai telefonul să-l... !“

„Spune <<te rog frumos și drăgălaș>>!”

„Bine! Dă-mi, <<te rog frumos și drăgălaș>>, telefonul!”

„NU! Ce păcat, ai ratat!” Apoi prumatia aia mică și rea a scos limba la mine (DIN NOU!) și a continuat să flegărească la telefon.

„În fine, prietena mea, domnisoara Pixie, i-a șutit lui Nikki parfumul cel nou. Îi place la nebunie cum miroase, chiar dacă nu are nas. Împreună l-am pulverizat pe o grămadă de chestii ca să miroasă drăguț. Cum ar fi picioarele mele, pubela de gunoi din garaj și neverita moartă din spatele curții doamnei Wallabanger!”

Faptul că-mi deturna apelurile era în sine destul de grav. Dar să stropească chestii cu parfumul meu Sassy Sasha?! Îmi doream s-o SUGRUM!

„Dă-mi TELEFONUL ăla, piticanie RĂZGÂIATĂ!” am suierat.

Însă ea a zis doar „Hasta la vista!” și a zburat-o.

Urmărirea Briannei era ceva EXTREM de periculos!

Doamne! La un moment dat am alunecat și era să mă prăvălesc pe scări și să aterez direct în bucătărie. As, fi avut julituri de primă clasă de la impactul cu mocheta! AU! M-au trecut fiorii doar gândindu-mă la asta!

Am reușit în cele din urmă să încolțesc pe Brianna și tocmai mă pregăteam să-o imobilizez, dar ea a trântit telefonul și a luat-o la goană urlând. „Ajutor! Ajutor! Mucegaiul din baie a făcut mâini și picioare și încearcă să mă MUCEGĂIASCA! Să sună cineva la 112!”

Am ridicat telefonul de pe jos și m-am străduit să par cât mai calmă și relaxată, de parcă nu aș fi...

1. ...purtat un prosop;
2. ...fost plină de apă și
3. ...acoperită cu o cantitate de spumă suficientă pentru a spăla o mică ciurdă de lame foarte murdare.

Mi-am dresat vocea și am răspuns pe cel mai drăgălaș, și zglobiu ton cu putintă:
“ĂM... ALO-OO!!”

„Nikki? Ce mai faci? Sună eu, Brandon!”

Nu puteam să-mi cred urechilor. Era pentru PRIMA oară că primeam un telefon de la băiatul visurilor mele! Am crezut că fac infaret.

„Bună, Brandon! Îmi pare sincer rău. Era surioara mea. Are o imagine foarte bogată. Pe bune.”

„Nu-i nimic! Deci... Te-am sunat să-ți spun că vreau să chem câțiva prieteni la mine de ziua mea, în ianuarie. Mi-ar plăcea ca tu, Chloe și Zoey să veniți.”

Atunci am leșinat. Bine, APROAPE am leșinat.

„Wow! Ăam, da! Eu, ăăă... Pot să așteptă o secundă? Am ceva de făcut.”

„Sigur. Vrei să te sun mai încolo?”

„Nu, durează doar o secundă.”

Am acoperit cu atenție receptorul cu mâna și m-am lăsat pradă unui atac extrem de grav de